

что Богу, то е дѣлжентъ да го свърши. Тѣи ся събрали на съвѣтъ и, откажъ разсѣждавали нѣколко время, рѣшили да попытають Бога. Богъ указаль одного праведнаго чловѣка отъ колыно-то Іудово, съ когото трѣбвало да ѣ обручать. Това былъ Іосифъ. Той живѣяль въ сѣщія Назареть, въ кой-то живѣяли родители-тѣ на Прѣсватажъ Дѣвж. Той былъ то-гава—говори прѣданіе-то — вече около осемдесять години отъ рожденіе. Той былъ дрьводѣлецъ, храниль ся отъ трудове-тѣ на рѣцѣ-тѣ си, ако и да происходилъ, както и Марія, отъ царскыя родъ Давидовъ. Съ тоя святой мжжъ обручили Дѣва Марія, но само за да ѣ бѣде пазитель на дѣвство-то и цѣломудріе-то.

До тажъ Свяжъ Дѣвж испратиль Богъ Архангела Си Гавріила. Марія, като чела пророческы-тѣ писанія, знаяла, че скоро ще приіде на земьж-тж обѣтованный Мессія—Избавитель, и пламенно желала да доживѣе до това время. И ето, веднажъ, кога Тя, въ тихо уединеніе, ся занимавала съ богомысліе, веднага прѣдстанжъ прѣдъ нежъ Ангель Гавріиль, въ сіяніе небесно, и казалъ ѣ: „радуйся благодатная! Господь съ Тобою! Благословенна Ты въ женахъ!“

Марія, въ смиреніе-то си, тжѣ мало оцѣнявала собствены-тѣ си достоинства, чтото не могла да постигне причины-тѣ на това небесно видѣніе. Тя ся смутила, помислила въ сърдце-то си: какво ще бѣде това привѣствіе?—и мълчала.

Ангела-тѣ ѣ казалъ: „не бойся, Маріе, Ты си намѣрила благодать прѣдъ Бога! Ты ще родишь Сына и ще наречешъ имя-то Му Іисусъ. Той ще бѣде великъ и ще ся нарече Сынъ на Всевышняго. Господь Богъ ще Му даде прѣстола на башжъ му Давида; Той ще ся воцари въ дома-тѣ на Іакова, и царство-то му не ще да има конецъ.“

Смирена-та Дѣва, ако и да была обручена Іосифу, но не была никога и нѣмала намѣреніе да му бѣде жена, а